

Resebrev 13

Duquesa – Gibraltar – Benalmédena – Caleta de Velez – Marina del Est – Almerimar – San José – Cartagena

•
April 2002

•
Nu drar det ihop sig, bara en vecka till planerad avsegling. Jan Fogelklou skall följa med oss i en vecka och vi seglar iväg när han kommer den 23 mars. Det blir en halvstressig sista vecka för nu skall allt göras som vi skjutit upp tidigare. Det blev inte så mycket fixat ”på de långa vinterkvällarna” som vi hade planerat. Nu skulle vi säga adjö till våra vänner i hamnen och så kom ju S:t Patricks Day mitt i allt ihop. S:t Patrick Day firade vi på en irländsk pub i hamnen.

•
Det blev ett par fina dagar så vi gick ur hamnen och hoppade i vattnet. Det var lite kallt tyckte vi för det var bara 17 grader i vattnet, man blir lite bortskämd med temperaturena här nere. Nu tillbaka till allvaret igen. Vi hade en kabeldragning att göra från akterdäck till navigationsbordet. Detta hade vi segat på länge närmare bestämt 6 månader. Vi hade köpt en ny Navtex som Mikael och Annika hade med sig i oktober och kabeln låg på däck. Antennen sitter på akterpulpit och skulle dras genom däck och längs skrovet under våra kojor, under stuvfack och under toalettutrymmet och vidare in under navigationsbordet. Najaden är ordentligt inbyggd och klädd och de kabelkanaler som finns är fullsmockade med andra kablar. Efter några ”trevliga” timmar med hustrun och idel vänliga ord så var jobbet klart. Navtexen kopplades ihop igen och vi slog på den, ingenting hände för nu var den helt död. Jag kollade kabelanslutningar och de kopplingar jag haft isär men det hjälpte inte. Efter en vecka var den fortfarande död. Jag ringde till Furuno men det konstaterades att jag inte hade gjort någon felkoppling. Dom rådde mig att ställa in flera stationer vilket vi gjorde och då fungerade den. Samtidigt som vi gjorde kabeldragningen hade man kopplat ifrån den aktuella sändare som vi använt. Nu är vi glada igen.

•
Solen sken härligt på morgonen inne i hamnen men utanför låg dimman tät. Vi gick ur hamnen för att få ett svalkande bad. Dimman rullade in över land och när vi var 100m ut så såg vi inte land längre. Vi satte på radarn och gick en bit till och badade. Dimman ville inte ge sig så vi körde tillbaka in igen och nu var hela hamnen i tjocka.

•
Vi fick en inbjudan på lunch till Anette och Per som har Xhale. Dom ligger med sin båt i hamnen och har nyligen flyttat in i sin nybyggda och mycket fina villa i Marbella. Det var en trevlig dag med en härlig lunch och det var roligt att träffa dem igen.

•
Fredagen den 23 mars hämtade vi Jan på Malaga flygplats. Jan klev ur planet i varmt solsken efter att ha lämnat Stockholm en bister och kall morgon. Vi bestämde oss för att gå ut och äta den första kvällen och valet föll på en för dagen nyöppnad indisk restaurang i hamnen. Det fanns ett ledigt bord och vi satte oss ned och gjorde våran beställning som var en mix av vad de rekommenderade. Väntan blev lång och inte bara för oss utan för alla gästerna för det var totalt kaos. Matsalen var full men personalen var inte intrimmad. Några gäster gick därifrån men till slut fick vi vår mat och den smakade bra. Man bad oss om ursäkt för att vi fick vänta och dom ville ge oss en flaska vin som plåster på sårerna. Vi tackade nej för vi hade fått så vi var nöjda och vi gick vidare till Minsky som är ett musikcafé. Nästa dag körde vi upp i bergen och till Ronda i vackert väder.

Äntligen, den 25:e mars släppte vi förtöjningarna och seglade ur hamnen. Nu hade vi påbörjat seglings säsongen anno 2002. Det kändes konstigt att lämna Duquesa då vi hade legat där i flera månader och haft vår egen plats tryggt vid en brygga. Vi hade lärt känna många. Vi fick en härlig slör i fin vind med kursen satt mot Gibraltar. Det var underbart att känna Hokus Pokus niga i vågorna och få sträcka ut i den friska vinden och med ett bogsvall av rent och blått vatten. Vi rundade Giblartarklippan och förbi den stora hamnen och in bredvid flygplatsens landningsbana och vidare till inklaringskajen och pappersexercisen. Vi lade till vid Marina Bay, samma marina som förra gången. I Gibraltar blev vi inblåsta i 3 dagar. När vinden lagt sig seglade vi till Benalmádena. Det var fullt i hamnen men vi fick ligga kvar vid waitingpiren. Det blåste upp ordentligt på natten och vi låg och gungade och studsade mot kajen. På morgonen sa dom till att det var fullt i hamnen och att vi inte fick ligga kvar. Vi ringde till Fuengirola och kollade men där var det också fullt så vi satte kursen mot Caleta de Velez. Vi ringde hamnen på vägen och fick en plats. Båtarna har inte börjat röra sig ännu och därför blir det inga lediga platser. Nu fick vi en lång motorsegling i grov sjö med vinden rakt i näsan men kom i kvällningen fram och fick en lugn och fin plats längst inne i hamnen. Här blev vi återigen inblåsta ett par dagar.

Vi fick ett mail från Greta och Gary på den amerikanska båten William Barron. Dom skrev att vi träffades i Falmouth och dom undrade var vi var och att dom hade legat i Marbella under vintern. Vi mailade tillbaka var vi legat och att vi skulle hälsa på dem när vi passerade. Nu blev det inte så varför vi mailade till dem att vi gått vidare och skulle stanna till i ett par dagar i Almerimar.

En dryg vecka hade gått och Jan tog en taxi till flygplatsen, vinden avtog något varför vi satte kurs mot Marina del Este. Det blev återigen en stökig segling men vi kom fram innan det blev mörkt och fick en plats i hamnen. Denna hamn är inte bra för det rullar ordentligt in i hamnen. Vinden tilltog på natten och vi stångades häftigt med våra båtgrannar. Veckan innan hade det brunnit i 5 båtar varav 4 sjunkit. För denna marina hade sommarsäsongen börjat varför hamnavgiften höjts från 7 – 29€ över natten. På morgonen mojnade det varför vi seglade vidare till Almerimar. Återigen gjorde vi en lång dagsetapp men denna dag hade vi vädrets makter med oss. Vi hade lite bråttom för vi hade en kuling som försökte komma ikapp oss. Vi hann lägga till och gotta oss i kvällssolen en stund innan kulingen var över oss och den kom direkt med 21 sekundmeter men vi låg hyggligt så det gjorde inget. Vi gick runt och hälsade på alla vi känner. Nästa dag var det kuling, regn och sol men det var varmt i vinden. Vi passade på att bara gå runt och mysa i hamnen.

Nästa dag blev en helstressig dag. Vi var inbokade och hade fyra tider att passa. Klockan sattes på ringning för Ulla skulle klippa sig klockan tio och jag klockan 12, sedan hade vi bokad en internettid klockan fem och klockan sex var det en träff på en restaurang med skandinaviska seglare. Dessemellan hann vi stressa ned en lunch i båten. Nu är det så att på väg från det ena stället till det andra så stötte vi på seglare av olika nationaliteter som vi träffat i tidigare hamnar. Under vintern träffades skandinaverna varje torsdag och åt Tapas. Många av dem som var där hade vi träffat tidigare varför det blev en sen kväll varefter några av oss gick vidare till ett annat ställe.

Nästa dag när vi satt i sittbrunnen och åt fläskkotlett och bakad potatis kom Birgitta och Janne Hansson, som bor några hus ifrån oss i Billdal, flanerande på kajen och fick syn på oss. Dom var här i Almerimar och spelade golf en vecka. Dom gjorde en lov i hamnen och sa till varandra att kanske Ulla och Mats ligger i hamnen. Det var roligt att träffa dem och vi

bestämde oss för att äta middag tillsammans dagen efter på en restaurang. Efter en stund när dom lämnat båten kom William Barron in i hamnen och Greta ropade ”at last we found you”. Vi gick över till deras båt och blev sittande där till sena kvällen. Dom berättade att dom kört i bil och letat efter oss i Duquesa men fick reda på att vi seglat iväg ett par dagar tidigare.

Kvällen före min födelsedag var Ulla uppe ovanligt länge. Hon satt och läste och klockan var nästan tolv. Jag började undra vad som hänt för detta är ovanligt. När klockan var tolv fick jag svaret. Presenter bars fram och Ulla sjöng: Ja må han leva. Ulla klarade sig från att gå upp tidigt på morgonen och uppvakta mig. Födelsedagen firades ombord på William Barron och vi bjöds på champagne och fram bars en något annorlunda tårta dekorerad med en amerikansk och en svensk flagga samt ett ljus och det sjöngs: For he is a jolly good fellow..... Dagen efter tog Greta, Gary, Ulla och jag en mycket lång promenad till en fästning.

Efter att ha varit inblåsta några dagar lugnade det ned sig och vi fortsatte till San José. Vi fick en härlig lång dag till sjöss med en varm sol och flera härliga bad. Dagen efter satte vi återigen klockan på ringning och kom iväg klockan nio. Vi fick en fin gång och gjorde en etapp på 75 distansminuter och var framme i Cartagena på kvällen. Återigen hade vi en kuling som försökte komma ikapp oss men vi kom i hamn i tid. Cartagena är en av få hamnar här på denna sidan som man kan gå in i alla väder så vi kände oss inte stressade.

Vår båtgranne om styrbord är engelsman och han såg bekymrad ut. Jag hjälpte hans fru ombord på deras båt och hon berättade då att deras cykel blivit stulen och inte nog med det, tidigare hade dinggen blivit stulen och dom hade fått sprickor i masten så dom kunde inte segla vidare.

Anledningen till att vi ruschar på är att vi skall segla ikapp s/y Nueva med Christer och Ulla-Lena ombord som seglade iväg en dryg månad före oss och som nu ligger i Alicante, dessutom seglade vi denna kuststäcka till Alicante och tillbaka förra och varit i de flesta hamnarna på vägen. Vi vill se nytt.

Nu längtar vi till en fina ankarvikar vid bland annat Formentera med mycket sol och ett varmt kristallklart vatten.

Med seglarhälsningar

Ulla o Mats